

Uvod u misno slavlje

Draga braćo i sestre okupljeni smo u našoj katedrali sv. Petra na 100. obljetnicu rođenja sv. Ivana Pavla II. Slavimo ovu euharistiju zahvaljujući dragom Bogu za toga velikoga papu, punog oduševljenja za Isusa Krista i evanđeoske vrednote. U njemu smo prepoznavali oduševljenje apostola Pavla i prvih kršćana te pastira Crkve, koji su naviještali Kristovo evanđelje i izgrađivali prve kršćanske zajednice.

I nama je na najbrojnijem euharistijskom slavlju u povijesti naše Nadbiskupije, u Osijeku 7. lipnja 2003. godine, obučen u ovu misnicu koju imam čast ja danas nositi na sebi, darujući nam kalež s kojim slavimo ovu euharistiju, zaključujući rad Druge Biskupijske sinode đakovačke i srijemske, poručio da misionarski poziv nije nekakav “dodatak” kršćanskomu pozivu. Naprotiv, kršćanski je poziv po svojoj naravi, poziv na apostolat“.

„Predraga braćo i sestre Đakovačke i Srijemske biskupije, Rimski je Biskup došao danas k vama podsjetiti vas, u Gospodinovo ime, da ste pozvani na svetost već sada ovdje na zemlji, u svakome životnom razdoblju: u proljeće mladosti, usred ljeta zrele dobi, jednako kao i u jesen i u zimu starosti te, na kraju, u trenutku smrti i nakon nje, u posljednjemu čišćenju, što ga je pripravila milosrdna Božja ljubav.“

Homilija

Dragi oče nadbiskupe i biskupe,
draga braćo svećenici, poštovane časne sestre,
draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Papa u miru Benedikt XVI. bio je jedan od najbližih suradnika sv. Ivana Pavla II. Kao prefekt Kongregacije za nauk vjere bio je jako dobar poznavatelj crkvenih prilika. Nedavno je, osvrćući se na pontifikat sv. Ivana Pavla II., izjavio da je na Drugom vatikanskom koncilu koncilu, koji se održavao od 1962. do 1965. godine, bile usvojene neke važne reforme poput ukidanja mise na latinskom jeziku, aktivnog sudjelovanja vjernika laika u životu Crkve, i druge koje su dovele do toga da ljudi propituju sve u vezi s Crkvom, što je izazivalo i određene krize unutar Crkve te zaprijetilo čak i otpadom i raskolima unutar Crkve. Sociolozi su uspoređivali tadašnju crkvenu situaciju s onom u Sovjetskom Savezu u vrijeme Gorbačova, kada se moćna sovjetska struktura raspala u reformskom procesu. Gotovo nemoguć zadatak čekao je novog papu, zapisao je papa Benedikt XVI., ali Ivan Pavao II. je od prvog trenutka svoga pontifikata potaknuo novi entuzijazam za Krista i njegovu Crkvu te postao njezinim velikim obnoviteljem, radi čega ga mnogi s pravom nazivaju sv. Ivan Pavao II. veliki.

“Povijesne riječi Ivana Pavla II. na početku njegova pontifikata: *Ne bojte se! Otvorite širom vrata za Krista!* obilježile su i cijeli njegov pontifikat te ga učinile a istinskim obnoviteljem Crkve” sve do posljednjih trenutaka njegova života kad su toliki ljudi na Trgu sv. Petra te po čitavom svijetu molili dok je on umirao na svojoj bolesničkoj postelji (Benedikt XVI.).

Već je samim svojim izborom za papu, postao znakom nade u vremenu kad je Crkva bila teško ugnjetavana, osobito u Istočnoj Europi. Bio je čovjek i papa koji je svojim nastupom, osobnošću i riječju osvajao ljude – ne za sebe, nego za Krista! Zadnja četvrtina 20. st. Crkve i svijeta zapravo je bila u znaku Ivana Pavla II.

Pa i sam njegov sprovod bio je toliko rječit i snažan evangelizacijski događaj za čitav svijet.

Božja moć i dobrota, koja je kroz njega zračila, bila je, draga braćo i sestre, vidljiva i prepoznatljiva i svima nama u Hrvatskoj.

Rodio se u Wadowicama 1920. godine. Kado dijete ostao je bez majke, te ga je odgajao i kršćansku mu vjeru posredovao otac. Još od vremena kad se kao mladić angažirao u kazalištu, kad je kao mladi svećenik radio s mladima, kad je 1958. bio imenovan biskupom, a zatim 1964. i kao nadbiskupom Krakova pokazivao je veliki vjernički entuzijazam te svećenički i biskupski zelus.

U središte svega stavljao je Božju otkupiteljsku ljubav i Božje milosrđe koje nam pomaže da prihvatimo evanđeoska moralna načela koja su upisana i u našu ljudsku narav, čak i ako ih nikad u životu zbog naše ljudske slabosti i grešnosti u potpunosti ne ispunimo.

Tijekom svoga pontifikata, koji je trajao 27 godina, sv. Ivan Pavao II. je, u sklopu svoja 103 međunarodna putovanja, obišao 129 zemalja svijeta. Osim toga imao je još 142 putovanja po Italiji, a u Rimskoj biskupiji, kojoj je bio biskup, od 328 župa pohodio je 274 župe. Objavio je 14 enciklika, 12 apostolskih pobudnica, 37 apostolskih pisama i 10 apostolskih konstitucija. Odobrio je Zakonik kanonskog prava 1983. godine, te novi Katekizam Katoličke Crkve 1992. godine.

Održao je brojne svečanosti proglašenja blaženih i svetih, beatifikacija i kanonizacija, na kojima je proglasio 1241 blaženika i 478 svetaca.

Naš hrvatski narod pohodio je čak 5 puta; 3 puta u Hrvatskoj i dva puta u BiH. 2003. godine, za vrijeme svoga 100. apostolskoga putovanja i 3. u Hrvatsku, 7. lipnja 2003. godine pohodio je i našu tadašnju Đakovačku i Srijemsku biskupiju. U Osijeku je predsjedao euharistijskom slavlju, a potom je pohodio Đakovo. Ovdje je u katedrali klečeći molio.

Brojna putovanja i susrete najbolje možemo shvatiti u kontekstu njegovih riječi koje je izgovorio u spomenutoj nastupnoj homiliji na početku pontifikata, kada je rekao:

„Želim svima doći, sve posjetiti, i mjesta gdje se moli i ljude koji mole; beduine u pustinji i karmelićane i cistercite u samostanima; bolesnike u

krevetima i radnike u tvornicama. Htio bih vidjeti i sve one koji su poniženi i obespravljeni. Htio bih zaviriti i iza kućnih pragova vaših kuća, posvuda bih htio doći“.

Osobitu je ljubav pokazivao prema mladima. Oni su za njega bili, kako je to on sam 1987. rekao u Buenos Airesu, i odmor i radost, u ispunjavanju Isusova naloga:

„Došao sam da se s vama malo odmorim, draga mladeži. Došao sam vas čuti, s vama razgovarati, da s vama molim. Želio bih vam ovdje ponoviti ono što sam rekao prvi dan svoga pontifikata: 'Vi ste Papina nada, vi ste nada Crkve'. Osjećao sam toplinu vaše blizine i vašeg prijateljstva u ovim godinama moga služenja Crkvi! Vaša ljubav i vaša molitva neprestano su me podržavali u ispunjavanju zadaće koju sam od Krista primio“.

Nama je na euharistijskom slavlju u Osijeku poručio:

„Dragi vjernici svjetovnjaci, muževi i žene, pozvani ste velikodušno preuzeti na sebe svoj dio odgovornosti za život crkvenih zajednica kojima pripadate. Lice župâ, mjesta prihvaćanja i poslanja, ovisi također o vama. Vi ste – kao dionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe (usp. Lumen gentium, 34–36), te obogaćeni darovima Duha – osposobljeni pružati svoj doprinos na području bogoštovlja i vjerske pouke te u promaknuću raznovrsnih misijskih i karitativnih djela. Ni jedan krštenik ne smije ljenčariti! Ne obeshrabrujte se pred složenošću prilikâ! U molitvi tražite ishodište svake apostolske snage. Iz Evanđelja crpite svjetlost, koja će ravnati vašim koracima.“

Zahvalni Bogu što smo bili suvremenici svetoga Ivana Pavla II., prihvatimo njegov poziv i vapaj, te otvarajmo Kristu sve više vrata naše duše i našega srca, našega doma i obitelji, naše nadbiskupije i čitavoga našega društva. Učimo od sv. Ivana Pavla II. kako se Krista voli i kako mu se odano moli. Neka i nama ovaj Isusov učenik i zaljubljenik pomogne da budemo vjerni Isusovi učenici koji ljube Boga i čovjeka te se zauzeto mole i angažiraju za dobrobit svakoga čovjeka i čitavoga svijeta.

Sveti Ivane Pavle, pomози nam u tome i moli za nas!“ Amen.